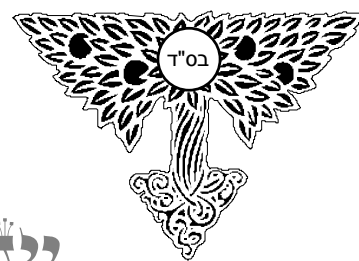

השבת

של רבי נחמן מברסלב

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ ...

(לקוטי הלכות - ברכת הריח ד', מ"ג)

וזה בחינת זבולון לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידון.

כי צידון הוא גבול ארץ ישראל, כמו שכתוב: **ויהי גבול הכנעני מצידון** וכו'. ושם בתחילת הגבול, במקום שמתחיל ארץ ישראל, שם קבור זבולון [כאשר זכיתי להיות שם בעצמי על קברו הקדוש בעיר צידון. ואמרו לי שם שמשם מתחילין לחשב גבול ארץ ישראל.

כי זבולון הוא בחינת תיקון תאוות ממון. כי זבולון היה מספיק ליששכר הצדיק שהיה עוסק בתורה. וזבולון היה עוסק בפרקמטיא והיה מספיק ליששכר, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, שזהו עיקר תיקון תאוות ממון, כמבואר בדברי רבינו זכרוננו לברכה, **שעיקר תיקון תאוות ממון הוא צדקה**. ועל זה נאמר: **שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך** וכו'; שזה בחינת תיקון תאוות ממון שהוא בחינת שמחה בחינת **שמח זבולון**, כמבואר בהתורה **צוית צדק** (לקוטי מוהר"ן א', סימן כ"ג).

נמצא שזבולון הוא בחינת תיקון תאוות ממון. ועל כן זבולון הוא קבור על גבול ארץ ישראל, בצידון, בחינת **וירכתו על צידון** שסופו על צידון שהוא גבול ארץ ישראל. זה רמז שעל ידי בחינת זבולון - היינו בחינת תיקון תאוות ממון - זוכין לכנס לארץ ישראל; היינו על ידי שמבקשים ומחפשים את **הצדיק**, שעל ידי זה זוכין להנצל מהחיפוש והבקשה של הסטרא אחרא, שהוא החיפוש והבקשה אחר הממון, על ידי זה זוכים לארץ ישראל, כי עיקר ארץ ישראל זוכין על ידי הצדיק, בבחינת **צדיקים יירשו ארץ**.

ואי אפשר לאדם לזכות לארץ ישראל כי אם על ידי צדיקים אמתיים, שזהו בחינת הנשיאים שהעמיד משה להנחיל הארץ לישראל, כמו שכתוב: **אלה האנשים וכו' לנחל את הארץ**. כי אי אפשר לזכות לארץ ישראל כי אם על ידי צדיקים אמתיים, שעל ידם זוכין לאמונת חידוש העולם, שזהו בחינת ארץ ישראל כנ"ל.

ועל כן זבולון, שזהו בחינת המתקרב להצדיק האמת ומשמש אותו בגוף ונפש וממון ועושה לו כל צרכיו, כמו זבולון שטרח בפרקמטיא בשביל להספיק את יששכר שעסק בתורה, הוא זוכה לבוא לארץ ישראל. ועל כן זבולון עומד על גבול ארץ ישראל, כי דייקא על ידי בחינת זבולון שהוא המתקרב לצדיק האמת, על ידי זה זוכה לכנס ולבוא לארץ ישראל, כנ"ל.

הן המה היו בדבר בלעם ...

(אוצר היראה - ברית, כ"ג)

עיקר התגברות היצר הרע בכל אדם הוא בפגם הברית. ואחר כל היגיעות העצומות ורובי המסירת נפש שהצדיקים אמתיים מוסרים נפשם ממש בכל דור ודור בשביל תיקון נפשות ישראל, ועדיין השטן והיצר הרע מרקד בינו ומתגרה בישראל והעיקר בעניין זה, כמו שמצינו בימי משה רבינו בעצמו, עליו השלום, שאחר כל היגיעות שהיה לו בשביל תיקון נפשות ישראל, ובסוף ימיו בא בלעם הרשע, ימח שמו, והכשילם בפגם הברית.

ולפעמים מוכרח הצדיק להסתלק ולמות בשביל זה, כי לפי עוצם התפשטות הסטרא אחרא, אי אפשר לו לגמור התיקון בשלמות בחיים, רק לאחר הסתלקותו.

ומזה הפגם באים כל המניעות והבלבולים והמלחמות והמחלוקות, המונעים את האדם מלהתקרב אל הקדושה, ומעכבים אותו מלהוציא החיות דקדושה שלו בשלמות, מכח אל הפועל. כי כל המניעות מלהתקרב אל הקדושה באים מטומאת קרי, רחמנא לצלן, כי **קרי** לשון **מניעה**, כמו שפרש רש"י בפרשת בחוקתי, על פסוק **אם תלכו עמי קרי**.

וזה: **ואף אשר הלכו עמי בקרי, אף אני אלך עמם בקרי**; היינו, שמחמת פגם קרי, רחמנא לצלן, על ידי זה מזמין להם מניעות עצומות שנקראים גם כן קרי, ומזה באים כל הצרות וכל הגליות, רחמנא לצלן.

וזה: **והבאתי אתם בארץ אויביהם**, כי על ידי זה מתגברים מאד כל האויבים והשונאים אל הקדושה, שמהם כל המניעות. ועיקר התיקון, לשבר כל המניעות והאויבים, הוא על ידי הרצון והחשק דקדושה, שעל ידי זה זוכין לשבר כל המניעות.

וזה שסיים: **והם ירצו את עוונם**, היינו, שיהפכו כל העוונות - שמהם כל המניעות - לרצון, ועל ידי זה: **וזכרתי את בריתי יעקוב וכו'**, היינו שיעורר ויזכור ה' יתברך זכות הצדיקים הגדולים שוכני עפר, שעיקר תיקון עוון זה על ידם, כי **גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם**, ועל כן דייקא אחר הסתלקותם גומרים תיקון עוון זה, שזה עיקר תיקון נפשות ישראל (הלכות הכשר כלים, הלכה ד', אותיות טו יז).

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער
אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

סיפור

(סיפורים - השמטות, כ"ג)

© מרבי נפתלי, שהיה באומן, ומוהרנ"ת נפטר בברסלב, וידע תכף מפטירתו. וסיפר, שבלילה [כלומר, בחלום] ראה את מוהרנ"ת ז"ל רץ, ושאל אותו: **ר' נתן, לאן אתה רץ?** והשיב לו: **אני רץ אל רבינו!** והבין מזה שנפטר.

חיי מוהר"ן

(תקני"ג - המשך)

שמעתי מהרב רבי נפתלי זכרנו לברכה, שפעם אחת סיפר מרש"י ובעלי תוספות זכרונם לברכה שרובם מנוחתם במדינת צרפת, ואמר **ואנחנו זכינו שבמדינותינו מקום מנוחתו וקבורתו של הבעל-שם-טוב זכרנו לברכה**. ואמר אז שהבעל-שם-טוב זכרנו לברכה היה רבי על אלפים ורבבות עולמות. ופעם אחת אמר לפניו: **עלינו** (היינו על זרע הקדוש של הבעל-שם-טוב זכרנו לברכה) **הכתוב אומר ופרי הארץ לגאון ולתפארת וכו', וכמבואר במקום אחר עוד**.

ופעם אחת הפליג במעלת קדושת הרב רבי פינחס זכרנו לברכה מקריץ, ואמר שהיה איזה זמן שהיה הרב רבי פינחס חד בדרא. ופעם אחת אמר: **אשרי העינים שראו את רבי פינחס זכרנו לברכה**. ופעם אחת שבת אחד מתלמידיו של צדיק אחד בברסלב, ורבינו זכרנו לברכה לא היה אז בביתו וכשחזר לביתו ספרו לפניו זכרנו לברכה מענין זה, ושאל אם נהגו בו כבוד כראוי לו (אף-על-פי שהאיש הזה לא היה מפורסם כל-כך בעולם) ואמר אז: **לאיש כשר כזה לא יספיק לנהוג בו כל הכבוד שבעולם, ועל זה נאמר ואת יראי ה' יכבד**.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, כ"א)

גם מי שהוא עני גדול ואין לו מעות לתן צדקה, אף על פי כן צריך גם הוא לתן איזה דבר מועט, מה דאפשר, לעני הגון; כמו שאמרו רבותינו ז"ל **שאפילו עני יתן צדקה**. כי מנחת העני יקרה מאד, כמאמר רבותינו ז"ל. והעיקר הוא מה שסובל טרחות ויגיעות ושפיכות דמים ובזיונות להתקרב אל האמת, זה עיקר הצדקה בחינת אתערותא דלתתא הנ"ל.

מכתב

(מספר אבי הנחל - מכתב ח')

ב"ה, עש"ק מ"ג לעומר תשי"ט, טבריא.
יְקִירִי, המבין דבר מתוך דבר שלום רב.
צריך לשים לב להבין מתוך דיבורנו דבר מתוך דבר לקבל מהם רמזים בעניין ההתקשרות להצדיק שבכוחו הגדול יכול גם הרחוק והירוד בירידה עמוקה בלי קץ להתקרב לה' יתברך. אם אומנם מעשינו אינם עולים יפה, ועשינו מה שעשינו, וקלקלנו מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, ובאנו למה שבאנו, עד שהחרבנו את בית החכמה ושרפנו את היכלי השכל והגליונו את דעתנו למקום שהגליונו, אבל ה' יתברך עושה את שלו, וחסדי ה' לא תמו ולא כלו רחמיו.
מי שהוא הולך בגשמיות כל ימיו, ואחר כך נתלהב ורוצה להתקרב להצדיק, שיוליכנה בדרכי ה' יתברך, אזי מידת הדין מקטרגת עליו ואינה מניחה אותו, ומזמינה לו מניעה. והכסיל

כשרואה המניעות, חוזר לאחוריו. אבל מי שהוא בר דעת, הוא מתקרב את עצמו אז דייקא. כי באמת ה' יתברך בעצמו נסתר בהמניעה הזאת. אין ה' יתברך שולח על שום אדם מניעות רק כפי כוחו ויכולתו שיוכל לעמוד בהן, אם ירצה להתגבר עליהן כראוי.

על כן באמת, אין שום מניעה כלל, כי כל המניעות הן רק באחיות עיניים. והעיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה מלהתקרב אל האמת, כי הכל בטל ומבוטל למי שמחזק ומאמץ את לבבו בה' יתברך! בני אדם יש להם כח למנוע ולהסית את האדם לרחקו מה' יתברך ומהצדיק האמיתי יותר מן היצר הרע. על כן מי שרוצה באמת להתקרב אל האמת, צריך שתהא לו התחזקות גדול כנגד המסיתים והמונעים, לעמוד בעזות גדולה נגד עזותם הרעה, ויהיה מצחו חזק לעומת מצחם ואל יתבייש מפני המלעיגים, ויחשוב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום אדם המונעו, רק יהיה בבחינת **אחד היה אברהם**, כאילו הוא יחיד בעולם. ועל ידי זה זוכה למצוא את ה' יתברך על ידי הבקשה והחיפוש לבד, שדורש ומבקש ומחפש את כבודו יתברך. ודווקא על ידי התגברות תוקף ההעלמה כל כך, נתרומם ונתעלה אחר כך כבודו יתברך ביותר, ולסוף נתהפך הכל לטובה וניתקן העולם בשלמות!

מחמת טרדת ערב שבת קודש, ההכרח לסיים. אוהבו הקשור בלבו בכל יום תמיד המעתיך לשלומו וטובתו באמת.

ישראל דב אודסר. טבריא

עצות

(לקוטי עצות - צדקה, ב')

על-ידי צדקה שנותן להתלמיד חכם, על ידי זה נצול מדברים בטלים ולשון הרע וגאוה ותולדותיהן, גם על-ידי הצדקה נצולין מעניות, וזוכין לעשירות.

תפילה

(לקוטי תפילות א', ד')

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת. למען נזכה על ידי זה להנצל מחיה רעה ומלסטים - שהם לשון הרע ודברים בטלים וגאוה ותולדותיהם. ותעזרנו ברחמיך ה' אלקינו, שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך, ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים. ובפרט מחטא ועוון הגדול מאד שהוא עוון לשון הרע ורכילות שהוא חמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל, שלא יצא מפני לעולם שום דיבור רע על שום ישראל שבעולם. **אלקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה**. ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות, מעתה ועד עולם.

"אני צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"
תרכו נא, בעין יפה, למען קיום העלון
בכל סניפי הדואר, **חשבוץ 7-2255-89**